

specifikace: Domáhá-li se žalobce proti insolvenčnímu správci dlužníka určení vlastnického práva k věci náležející dříve do majetkové podstaty dlužníka, která byla zpeněžena prodejem mimo dražbu, přičemž neplatnost smlouvy, na podkladě níž ke zpeněžení došlo, nebyla napadena žalobou o neplatnost dle ust. § 289 odst. 3 IZ, jsou k projednání a rozhodnutí takové žaloby věcně příslušné okresní soudy.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 84 a ust. § 85 odst. 4 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

XY INS XY
76 ICm 1542/2020
101 VSPH 541/2020

U s n e s e n í

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců JUDr. Radky Šimkové a JUDr. Jiřího Karety v právní věci žalobce: **K. Č.**, zastoupeného JUDr. Martinou Dvořákovou, advokátkou se sídlem Praha 8, Zenklova 230/66, proti žalovanému: **L. L.** IČO: XY, zastoupenému JUDr. Miroslavem Houškou, advokátem se sídlem Praha 1, V Jámě 1/699, insolvenčnímu správci dlužníka Všesportovní areál OBŘÍ SUD JAVORNÍK, s. r. o., IČO: 25119109, se sídlem Jeřmanice, Pastevní 274, **o určení vlastnictví k movité věci**, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 76 ICm 1542/2020, o určení věcné příslušnosti,

t a k t o :

I. K projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 1 jako soudu místně příslušnému.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobním návrhem podaným ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, dne 6. května 2020 se žalobce proti žalovanému v postavení insolvenčního správce dlužníka Všesportovní areál OBŘÍ SUD JAVORNÍK, s. r. o., IČO: 25119109, se sídlem Jeřmanice, Pastevní 274, z důvodů v žalobě podrobně rozebraných a též s odkazem na ust.

§ 289 odst. 3 IZ domáhá určení vlastnického práva k motorovému vozidlu – rolbě – tov. zn. PISTENFAHRZEUG, typ PistnBully 400, rok výroby 2010, VIN: WKU5824CQAL010497.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, přípisem ze dne 10. července 2020, č. j. 76 ICM 1542/2020-31, vyzval účastníky ke sdělení stanoviska ohledně jeho zamýšleného postupu předložit věc Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti dle ust. § 104a odst. 2 o. s. ř., a to do 10 dnů ode dne doručení výzvy.

Výzva byla právní zástupkyni žalobce doručena dne 10. července 2020 a právnímu zástupci žalovaného dne 13. července 2020. Žalobce na tuto výzvu nikterak nereagoval, žalovaný vyslovil názor, že je k projednání této věci věcně příslušným soudem Obvodní soud pro Prahu 1.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, věc po uplynutí stanovené lhůty předložil Vrchnímu soudu v Praze postupem dle ust. § 104a odst. 2 o. s. ř. k rozhodnutí o své věcné nepříslušnosti. Vyslovil názor, že se sice žalobce podaným návrhem domáhá určení vlastnictví, nicméně se nejedná o žalobu ve smyslu ust. § 159 odst. 1 písm. g) IZ, neboť v ní žalobce neuvádí žádný naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Žaloba nadto směřuje proti insolvenčnímu správci, který movitou věc – rolbu zpeněžil, přičemž platnost a účinnost smlouvy, kterou bylo zpeněžení realizováno, není zpochybněna. Žaloba na vyloučení věci z majetkové podstaty dlužníka pak již byla žalobcem podána. Dle předkládajícího soudu je tak v dané věci věcně příslušným Obvodní soud pro Prahu 1, v jehož obvodu se nachází sídlo žalovaného.

Jak plyne např. z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. května 2014, sp. zn. 29 ICdo 19/2016, je judikatura Nejvyššího soudu ČR dlouhodobě ustálena na závěru, že v tzv. sporném řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou, platí, že soud je vázán žalobou, tedy tím, jak žalobce vymezil předmět řízení. Předmět řízení žalobce vymezuje v žalobě vyličením skutečností (skutkových tvrzení), jimiž uvádí skutkový děj, na jehož základě žalobním petittem uplatňuje svůj nárok. Dle usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 7. února 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10, závisí stanovení věcné příslušnosti okresních nebo krajských soudů vždy na předmětu řízení. Předmětem sporného řízení je nárok v procesním smyslu, jenž je tvořen dvěma složkami: předmětem nároku a základem nároku. Předmětem nároku jsou požadované účinky soudního rozhodnutí, vyjádřené v žalobním petitu; základem nároku jsou skutková tvrzení, jež žalobce přednesl k odůvodnění svého nároku.

Dle ust. § 11 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.

Dle ust. § 9 odst. 1 o. s. ř. nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.

Věcnou příslušnost krajských soudů upravuje občanský soudní řád obecně v ust. § 9 odst. 2 o. s. ř., v rámci insolvenčního řízení je pak věcná příslušnost krajských soudů speciálně upravena v z. č. 82/2006 Sb. (insolvenční zákon).

Dle ust. § 7 IZ nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Dle ust. § 7a IZ krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně a) v insolvenčním řízení, b) v incidenčních sporech, c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh, d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu, a e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.

Dle ust. § 159 odst. 1 IZ incidenčními spory jsou a) spory o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek, b) spory o vyloučení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty z majetkové podstaty nebo o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5, c) spory o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela, d) spory na základě odpůrcí žaloby, e) spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem, f) spory o platnost smluv, kterými došlo ke zpeněžení majetkové podstaty prodejem mimo dražbu, g) spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem, h) další spory, které zákon označí jako spory incidenční.

Jak plyne z podaného žalobního návrhu, domáhá se jím žalobce určení vlastnického práva movité věci (rolbě), která sice dříve v insolvenčním řízení, jež je i nadále vedeno na majetek dlužníka Vsesportovní areál OBŘÍ SUD JAVORNÍK, s. r. o., náležela do majetkové podstaty dlužníka, nicméně v jeho průběhu došlo k jejímu zpeněžení prodejem mimo dražbu dle ust. § 289 IZ Smlouvou o koupi závodu dlužníka ze dne 31. ledna 2020. Okolnost, že již byla rolba zpeněžena, jednak žalobce sám v rámci podané žaloby připustil,

jednak tato vyplývá též z insolvečního rejstříku dlužníka (č. d. B – 54). V době podání žaloby o určení vlastnictví k motorovému vozidlu – rolbě tov. zn. PISTENFAHRZEUG, typ PistnBully 400, rok výroby 2010, VIN: WKU5824CQAL010497, tak toto motorové vozidlo netvořilo součást majetkové podstaty dlužníka.

S tvrzeními žalobce přitom koresponduje i obsah insolvečního rejstříku dlužníka, z jehož oddílu C, vyplývá, že platnost Smlouvy o koupi závodu dlužníka ze dne 31. ledna 2020 nebyla napadena postupem předvídaným dle ust. § 289 odst. 3 IZ. Je tak třeba vycházet z toho, že sporná rolba již dlužníku nenáleží. Předmětný spor tudíž nemá povahu incidenčního sporu ve smyslu ust. § 159 odst. 1 písm. g) IZ.

Z pouhého odkazu žalobce na ust. § 289 odst. 3 IZ v žalobním návrhu pak nelze ani dovodit, že má tento spor povahu incidenčního sporu ve smyslu ust. § 159 odst. 1 písm. f) IZ. Byť žalobce v podané žalobě zmiňuje ust. § 289 odst. 3 IZ, z žalobního petitu jednoznačně plyne, že se podanou žalobou nedomáhá určení neplatnosti Smlouvy o koupi závodu dlužníka ze dne 31. ledna 2020, ale výslovně žádá určení vlastnického práva k movité věci, která byla touto Smlouvou zpeněžena. Neplatnost Smlouvy o koupi závodu dlužníka ze dne 31. ledna 2020 přitom v tomto sporu nelze řešit ani jako otázku předběžnou (obdobně viž např. i rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. ledna 2017, sp. zn. 29 ICdo 24/2014).

Vrchní soud v Praze za této situace sdílí právní názor předkládajícího soudu, že k projednání a rozhodnutí daného sporu nejsou krajské soudy věcně příslušnými. Jejich věcná příslušnost neplyne ani z ust. § 9 odst. 2 o. s. ř. ani z žádného z výše citovaných ustanovení insolvečního zákona. Je tedy nutno uzavřít, že k projednání a rozhodnutí věci o určení vlastnictví k žalobou specifikovanému dopravnímu prostředku jsou ve smyslu ust. § 9 odst. 1 o. s. ř. v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Vrchní soud v Praze se tedy dále, s ohledem na ust. § 104a odst. 6 o. s. ř., zabýval tím, který konkrétní okresní soud je k projednání a rozhodnutí této věci soudem místně příslušným.

Dle ust. § 84 o. s. ř. je k řízení příslušný obecný soud účastníka, proti němuž návrh směřuje (žalovaného), není-li stanoveno jinak.

Dle ust. § 85 odst. 4 o. s. ř. je obecným soudem insolvenčního správce při výkonu jeho funkce je okresní soud, v jehož obvodu má sídlo.

Vzhledem k tomu, že se sídlo žalovaného coby insolvečního správce nachází v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 1, rozhodl Vrchní soud v Praze pod bodem II. výroku, že po

právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k projednání a rozhodnutí Obvodnímu soudu pro Prahu 1 jako soudu místně příslušnému.

Rozhodnutím o věcné příslušnosti pod bodem I. jsou účastníci řízení a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.), rozhodnutím o místní příslušnosti pod bodem II. však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení: proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Praze 27. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu